

Μη κυβερνητικές οργανώσεις

(Κάποιες λιγότερο γνωστές στην Ελλάδα)

Μη κυβερνητικές οργανώσεις υπάρχουν, παγκοσμίως, πάρα πολλές. Άλλες με πολύ σημαντικό έργο προς την κοινωνία και άλλες με αμφιβόλου ποιότητας αποτελέσματα. Όπως διαφέρουν σε ποιότητα, έτσι διαφέρουν και σε δημοτικότητα. Σε κάθε χώρα οι πιο γνωστές ΜΚΟ (Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις) είναι όσες δραστηριοποιούνται σε αυτή. Όμως, ακόμα και αυτές είναι τόσες πολλές, ώστε είναι αδύνατον κάποιος να τις γνωρίζει όλες. Μιας και ζούμε σε ένα παγκόσμιο χωριό (εξαιτίας της ταχύτητας με την οποία μεταφέρονται πλέον οι πληροφορίες), αποφασίσαμε να κάνουμε ένα αφιέρωμα σε μία ελληνική και τρεις διεθνείς ΜΚΟ με σημαντική προσφορά. Γιατί χρειάζεται να ξέρουμε τι γίνεται στο "χωριό" μας αλλά και έξω από αυτό.

1. ΕΛΙΖΑ

Το "Σωματείο Κατά της Κακοποίησης του Παιδιού *ELIZA*" είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και ιδρύθηκε το 2008. Αφορμή για την ίδρυσή της στάθηκε η δολοφονία ενός εξάχρονου κοριτσιού, της Ελίζας (το όνομα της οποίας δόθηκε και στην οργάνωση), από τη ναρκομανή μητέρα και τον φίλο της στο Μπρόνξ της Νέας Υόρκης το 1995.

Η Μαρίνα Καρέλλα και ο σύζυγός της επηρεάστηκαν βαθύτατα από αυτό το γεγονός. Θέλοντας να τιμήσουν τη μνήμη του μικρού κοριτσιού και να βοηθήσουν όσα άλλα μικρά παιδιά κακοποιούνται, αποφάσισαν να ιδρύσουν το εν λόγω σωματείο. Όλα ξεκίνησαν μετά από μία τυχαία συνάντηση του ζεύγους με μία παλιά τους φίλη, την Ελένη Αγάθωνος, ψυχολόγο, εμπειρογνώμονα παιδικής προστασίας και την ψυχολόγο και συγγραφέα Μυρτώ Νίλσεν. Με τη συνδρομή αυτών, και άλλων καλών τους φίλων, ξεκίνησαν την ανταλλαγή απόψεων και τις μελέτες σχετικά με την κακοποίηση παιδιών. Επισκέφτηκαν διάφορους φορείς παιδικής προστασίας, όπως τα παιδικά χωριά SOS, για να αποκτήσουν εμπειρία γύρω από το θέμα.

Οι στόχοι της οργάνωσης είναι η υπεράσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού και η υποστήριξη όσων ανηλίκων έχουν υποστεί βία ή έχουν παραβιαστεί τα δικαιώματά τους. Επίσης, προσπαθεί να βοηθήσει γονείς, που συχνά, χωρίς να το θέλουν, συμπεριφέρονται βίαια στα παιδιά τους, να αλλάξουν τη στάση τους. Ταυτόχρονα, ενημερώνει το ευρύ κοινό σχετικά με το φαινόμενο της κακοποίησης και παραμέλησης ανηλίκων στην Ελλάδα. Τέλος, επιμορφώνει επαγγελματίες αναφορικά με σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα που αφορούν

στην προστασία του παιδιού και στις σχετικές ευρωπαϊκές και διεθνείς συμβάσεις που δεσμεύουν κάθε χώρα για την εφαρμογή των όρων τους. Στο πλαίσιο των δράσεων της, η οργάνωση πραγματοποίησε τα επίσημα εγκαίνια του ξενώνα της στις 18 Μαΐου 2009.

Περισσότερες πληροφορίες στο: <http://eliza.org.gr>

2. Charity: Water

Η μη-κυβερνητική οργάνωση Charity: Water (Φιλανθρωπία: Νερό) ιδρύθηκε το 2006 από τον Σκοτ Χάρισον. Όλα ξεκίνησαν όταν ο ιδρυτής της βρέθηκε στην Αφρική αναζητώντας ένα νέο ξεκίνημα στη ζωή του το 2004. Η επαφή του με έναν τελείως διαφορετικό κόσμο επιτάχυνε τη λήψη αποφάσεων για τα επόμενα βήματά του, τα οποία θα στόχευαν στη δημιουργία υποδομών για την παροχή πόσιμου νερού σε όσο περισσότερους ανθρώπους, που το στερούνταν, γινόταν. Έτσι, στα γενέθλιά του ζήτησε από φίλους του να μην του φέρουν δώρα αλλά να προσφέρει ο καθένας 20 δολάρια. Ο σκοπός του ήταν να συγκεντρώσει τα πρώτα χρήματα που του χρειαζόταν για να ξεκινήσει τη δράση της η οργάνωση. Το χρηματικό ποσό που μαζεύτηκε διατέθηκε από την οργάνωση για την ανάπτυξη του δικτύου ύδρευσης που θα παρείχε καθαρό νερό σε κατοίκους της Λιβερίας.

Στόχος της οργάνωσης είναι να μαζεύονται χρήματα ώστε να γίνονται έργα που αφορούν στην παροχή πόσιμου νερού σε, όσο το δυνατόν περισσότερους, κατοίκους υπανάπτυκτων περιοχών του πλανήτη. Ήδη, υλοποιούνται πρότζεκτ σε Μεξικό, Ινδία και, φυσικά, αφρικανικές χώρες.

Περισσότερες πληροφορίες στο: <http://www.charitywater.org/>

3. Love, Light and Melody (LLM) (Αγάπη, Φως και Μελωδία)

Πρόκειται για μία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα οργάνωση που στοχεύει στη παροχή βοήθειας προς ανθρώπινες κοινότητες που ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες στη Νικαράγουα, στο Ντένβερ και τη Νότια Ντακότα.

Ιδρύθηκε το 2007 από τον Μπραντ Κόριγκαν (Brad Corrigan). Αφορμή για την ίδρυσή της στάθηκε η επίσκεψη του Κόριγκαν στην πρωτεύουσα της Νικαράγουας Μανάγκουα. Εκεί ήρθε σε επαφή με μία μεγάλη ομάδα ανθρώπων (πάνω από 220 οικογένειες), οι οποίοι ζούσαν σχεδόν σε πλήρη εξαθλίωση σε μία χωματερή για πάνω από 40 χρόνια. Το θέαμα τον συγκλόνησε. Έτσι, αποφάσισε να ιδρύσει το LLM, ώστε να διοργανώνει συναυλίες, και άλλου είδους δρώμενα, και να συνεργαστεί και με άλλους φορείς προκειμένου, συντονισμένα, να

μπορέσει να συγκεντρώσει χρήματα για να βοηθήσει αυτούς τους άπορους ανθρώπους. Η οργάνωση επέκτεινε, το 2009, τη δράση της και στην Αμερική με τη συνεργασία της με το κέντρο νεότητας Sun Valley με σκοπό την παροχή βοήθειας στους άπορους του Ντένβερ. Τέλος, το 2011, η LLM άρχισε να δραστηριοποιείται και στην Oglala, στη Νότια Ντακότα στοχεύοντας στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των Ινδιάνων που ζουν εκεί.

Οι δράσεις που πραγματοποιεί είναι οι εξής: α) Διοργανώνει κάθε χρόνο ένα μονοήμερο φεστιβάλ στη χωματερή της Μανάγκουα, όπου ζουν οι άπορες οικογένειες, που περιλαμβάνει συναυλίες, χορό, αγώνες ποδοσφαίρου και άλλες δράσεις. Το όνομά του: Dia De Luz (Ημέρα του Φωτός). Σκοπός του φεστιβάλ είναι να φέρει σε επαφή ανθρώπους που ζουν μία φυσιολογική ζωή με τους κατοίκους της χωματερής ώστε οι πρώτοι να γνωρίσουν από κοντά τον τρόπο ζωής αυτών των ανθρώπων και να ευαισθητοποιηθούν ακόμα περισσότερο, β) συλλέγει, σε συνεργασία με το κέντρο νεότητας Sun Valley, τρόφιμα και άλλα είδη πρώτης ανάγκης και τα μοιράζει σε άπορους του Ντένβερ, γ) Επισκευάζει τα σπίτια στα οποία μένουν άπορες οικογένειες Ινδιάνων στην Oglala της Νότιας Ντακότα. Όλα τα παραπάνω επιτυγχάνονται και με τις δωρεές που κάνουν άνθρωποι από όλο τον κόσμο.

Περισσότερες πληροφορίες στο: <http://www.lovelightandmelody.org/>

4. SurfAid

Η SurfAid ιδρύθηκε το 2000 από τον Δρ. Dave Jenkins. Η οργάνωση στοχεύει στην παροχή ποικίλης βοήθειας προς ντόπιους πληθυσμούς, που μαστιζονται από ασθένειες, φτώχεια και υποσιτισμό, προκειμένου να βελτιώσουν την υγεία τους και να την κάνουν πιο ανθεκτική στις κακουχίες.

Αφορμή για την ίδρυσή της στάθηκε το ταξίδι που έκανε ο ιδρυτής της το 1999 στο νησιωτικό σύμπλεγμα Mentawai που βρίσκεται ανοικτά της Σουμάτρας στην Ινδονησία και το οποίο αριθμεί 70000 κατοίκους. Τα νησιά δέχονται πολλούς τουρίστες, που τα επισκέπτονται για να κάνουν σέρφινγκ. Ελάχιστοι, όμως, από αυτούς γνωρίζουν ότι ο ντόπιος πληθυσμός πλήττεται από πλήθος ασθενειών. Ο Δρ Jenkins, γιατρός στο επάγγελμα, ζούσε στη Σιγκαπούρη και βρέθηκε στο νησιωτικό σύμπλεγμα για ξεκούραση. Σε μία από τις εκδρομές του σε ένα από τα χωριά της περιοχής άλλαξαν όλα τα πιστεύω του. Ήταν ο πρώτος

γιατρός που είχε πάει ποτέ εκεί και αντίκρισε γυναίκες και παιδιά που πέθαιναν από ελονοσία, υποσιτισμό και κακές συνθήκες διαβίωσης. Γρήγορα αντιλήφθηκε ότι όλα αυτά οφείλονταν στις λανθασμένες αντιλήψεις που είχαν οι κάτοικοι για την υγιεινή και το θηλασμό. Οι σκέψεις αυτές δεν τον άφησαν ούτε όταν γύρισε στη Σιγκαπούρη άρχισε να σκέφτεται πώς θα υλοποιούσε τις σκέψεις του. Έτσι, παράτησε τη δουλειά του και, μαζί με δύο στενούς του φίλους, τον Δρ. Steve Hathaway και το δικηγόρο Phil Dreifuss, άρχισε να στήνει την οργάνωση.

Η οργάνωση αναλαμβάνει να εκπαιδεύσει τους ντόπιους πληθυσμούς στα νησιά Mentawai και στη νήσο Nias σε θέματα υγιεινής, διατροφής και πρόληψης ασθενειών. Μέσα από έρευνες που έχουν πραγματοποιηθεί στις εν λόγω περιοχές, έχει διαπιστωθεί ότι 1 στα 10 παιδιά πεθαίνουν πριν συμπληρώσουν το 5ο έτος της ηλικίας τους και το 70% του πληθυσμού τους ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Η SurfAid υλοποιεί προγράμματα υποστήριξης των ντόπιων πληθυσμών σε 33 χωριά στη Nias και σε 50 κοινότητες στα Mentawai μετά το τσουνάμι του 2010 υποστηρίζοντας, συνολικά, 55000 ανθρώπους.

Περισσότερες πληροφορίες στο: <http://www.surfaidinternational.org/>

Συμμετέχοντες μαθητές:

Βαμβουνάκης Γιάννης
Τζιράκης Ανδρέας
Ιταχ Σάχαρ
Ρομάνο Ναουέλ
Ατζολετάκης Άγγελος
Κουλάσοβα Βαλέρια
Λιόντου Κωνσταντίνα
Κουλάσοβα Βαλέρια
Μαχλάς Γιώργος
Σταυρακάκης Μιχάλης
Σηφάκη Αναστασία
Χρονιάρης Σίμος

Υπεύθυνος καθηγητής: Κυπριωτάκης Μιχάλης